

Mitä Raamattu opettaa sodasta

Mitä Raamattu opettaa sodasta

ESIPUHE

Olemme jo pitkällä 2000-luvulla. Maailman tilanne heikkenee nopeasti. Ihmiset, joihin olemme luottaneet, asiat, jotka olemme oppineet tuntemaan ja joista olemme nauttineet, ja joita olemme jopa pitäneet itsestään selvinä, ovat katoamassa. Monet ihmiset elävät nykyään jatkuvassa pelossa. Näemme omakohtaisesti, että maailman jännitteet ovat ennätyskellisen korkealla. Konflikti, sodat ja terroriteot täyttävät nyt otsikot ja uutisraportit. Maailma on joutunut vimmaiseen tilaan, joka on saanut monet pelkäämään jopa olemassaolonsa puolesta. Samalla maassamme ja muualla maailmassa on herännyt uusi isänmaallisuuden tunne. Näiden olosuhteiden vuoksi maat ja niiden kansat ovat yhdistyneet muodostaakseen uusia liittoutumia, joita aiemmin pidettiin mahdottomina. Taistelu niin sanottujen hyvän ja pahan voimien välillä on käynnissä. On annettu kutsu aseisiin, mikä on johtanut siihen, että väkivaltaa vastataan väkivallalla. Yksilöihin on kohdistettu suurta painetta "liittyä taisteluun" hinnalla millä hyvänsä.

Ihmiskunta ei yleisesti ottaen etsi apua Jumalalta, vaan luottaa omiin keinoihinsa tuoda rauha maailmaan. Tässä tilanteessa Jumalan lapsi joutuu tekemään monia tärkeitä päätöksiä. Mitä Raamattu

opettaa väkivallasta, sodasta ja tappamisesta? Miten Raamattua voidaan käyttää perustana sille, että on uskonnollinen aseistakieltäytyjä, joka vastustaa sotaa kaikissa muodoissaan? Toivomme, että tämä kirjanen auttaa lukijaa löytämään vastaukset näihin tärkeisiin kysymyksiin.

VANHAN TESTAMENTIN NÄKÖKULMA SODASTA

Jumalaa kuvataan Raamatussa usein sotaisilla termeillä – ”Jumalan viha” ja ”Jumalan raivo” – kuten mainitaan 4. Mooseksen kirjassa 11:10,23. Taivaallinen Isä vastustaa niin voimakkaasti kaikkea epäpuhdasta, että se on tuhotava ennemmin tai myöhemmin. Hän on kuin ”kuluttava tuli”, sillä ”pelottavaa on joutua elävän Jumalan käsiin”. (5. Mooseksen kirja 4:24; Heprealaiskirje 10:31). ”Kosto on minun, ja palkka.” (5. Mooseksen kirja 32:35). Raamattu kertoo meille myös, että hän ei voi katsoa syntiä: ”Sinun silmäsi ovat liian puhtaat katsomaan paha; et voi sietää vääryyttä.” (Habakuk 1:13). Herra tuomitsee kansansa ja koettelee niitä, jotka tekevät paha hänen silmiensä edessä, sillä hän on ”kiivas Jumala” ja ”soturi”, joka nousee tuomitsemaan kansoja määräämänsä aikaan. – 2. Mooseksen kirja 20:5; 15:3

Hän on tehnyt näin aiemmissa suhteissaan ihmiskuntaan ja toteuttaa suunnitelmansa ja aikomuksensa määrättyyn päämääräänsä asti myös tulevaisuudessa. Hän haluaa kaiken rakkautemme, luottamuksemme ja uskollisuutemme. Meidän on ymmärrettävä, että tämä on meidän parhaaksemme

eikä ole hänen puoleltaan itsekkyyttä. Samalla Jumalan mustasukkaisuus on oikeudenmukaista ja tuo varmasti syntiselle oikeudenmukaisen rangaistuksen. Langennut ihminen suhtautuu Jumalaan katkeruudella, kaunalla ja itsekkyydellä, mikä johtuu Aadamin synnin tuomiosta.

Israelin soturit

Kun aloitamme keskustelumme Jumalan toiminnasta Israelin kansan suhteen, huomaamme, että heitä käskettiin laskemaan väestönsä joukko-osastoittain. ”Herra puhui Moosekselle kokousmajassa Siinain erämaassa toisen vuoden toisen kuun ensimmäisenä päivänä sen jälkeen, kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptistä. Hän sanoi: ’Laske koko israelilaisyhteisön väestö sukujen ja perheiden mukaan ja kirjaa jokainen mies nimeltä, yksi kerrallaan. Sinä ja Aaron laskekaa heidän joukkojensa mukaan kaikki Israelin miehet, jotka ovat kaksikymmentä vuotta täyttäneet ja jotka ovat palveluskelpoisia armeijassa.’ – 4. Mooseksen kirja 1:1–3

Israelilaisia johtivat usein sotamiehet heidän taisteluissaan saadakseen haltuunsa luvattun maan. Joosua, ”armeijan päällikkö” (Joosua 5:14), sai enkeliltä ohjeet siitä, kuinka Jeriko tuhotaan. Trumpettien soidessa ja jumalallisen puuttumisen seurauksena kaupungin muurit ”kaatuivat tasaisiksi” ja ”tuhoituivat täysin”. (Joosua 6:1-21). Katsokaa myös Simsonin kokemuksia. Lain mukaan Simsonia pidettiin erittäin uskollisena Jumalan palvelijana. Hänen uskollisuutensa koostui uskollisuudesta jumalallisiin

vaatimuksiin, Jumalan asiaan ja Israelin kansaan, Jumalan liiton kansaan. Israelilaiset eivät tehneet yhteistyötä Simsonin kanssa eivätkä vaatineet Palestiinan maata jumalalliseksi omistukseksi kaikkien vastustajien kukistamista, vaan epäonnistuivat siinä. He pelkäsivät filistealaisia ja uskoivat vain vähän Jumalaan.

Jumala opetti kansalleen, kuinka taistella. Daavid sanoo meille: ”Siunattu olkoon Herra, minun kallioni, joka kouluttaa käteni sotaan ja sormeni taisteluun, minun laupeuteni ja linnoitukseni, korkea tornini ja pelastajani, kilpeni ja se, johon turvaudun, joka alistaa kansani minun alle.” Psalmi 144:1

Israel joutui käymään monia sotia. Jumala opetti heille jopa taistelemaan. ”Ylistetty olkoon Herra, minun kallioni, joka kouluttaa käteni sotaan ja sormeni taisteluun.” (Psalmi 144:1). Hän lähetti heidät taisteluun. ”Herra sanoi Moosekselle: Kosta israelilaisille midianilaisilta: ... Ja Mooses puhui kansalle sanoen: Varustakaa osa teistä sotaan ja lähettäkää heidät midianilaisia vastaan, ... Lähettäkää taisteluun tuhat miestä jokaisesta Israelin heimosta. ... Ja he surmasivat Midianin kuninkaat.” 4. Mooseksen kirja 31:1-8

Jumala taistelee kansansa puolesta

Jumala taisteli kansansa puolesta, kun Egyptin farao ja hänen hevos- ja vaunujoukkonsa armeija ajoivat heitä takaa. ”Kun farao lähestyi, Israelin lapset nostivat silmänsä ja katsoivat, ja katso, egyptiläiset marssivat heidän perässään; ja he pelästyivät kovasti; ja Israelin

lapset huusivat Herraa. ... Ja Mooses sanoi kansalle: Älkää peljätkö. Pysykää lujina, niin näette pelastuksen, jonka Herra teille tänään tuo. Niitä egyptiläisiä, jotka näette tänään, ette enää koskaan näe. Herra taistelee teidän puolestanne; teidän tarvitsee vain olla hiljaa.” (2. Mooseksen kirja 14:10-14). Meren vedet jakautuivat Jumalan voimalla, ja Israelin joukko pelastui.

Aika jokaiselle asialle

Toinen huomioitava raamatunkohta löytyy Saarnaajan kirjasta 3:1, 3, 8: ”Kaikella on aikansa, ja jokaisella asialla on aikansa taivaan alla: ... Aika tappaa ja aika parantaa; aika purkaa ja aika rakentaa; ... Aika rakastaa ja aika vihata; aika sotia ja aika rauhaa.” Monet ihmiset ovat käyttäneet näitä raamatunkohtia perustellakseen tappamisen ja sotaan lähtemisen. Kun tarkastelemme tätä lähemmin, huomaamme, että Salomo kirjoittaa omien monien kokemustensa ja havaintojensa perusteella. Hän esittää näkemyksensä yhteiskunnallisesta näkökulmasta. Hän näkee ihmisten raatavan kovasti kerätäkseen rikkautta ja kysyy viisaasti: Mitä työntekijät saavat vaivannäöstään? Saarnaaja 3:9

Salomo päättää pohdintansa sanoihin: ”Pelkää Jumalaa ja noudata hänen käskyjään, sillä siinä on ihmisen koko velvollisuus. Sillä Jumala tuomitsee jokaisen teon ja jokaisen salaisuuden, olipa se hyvä tai paha.” Saarnaaja 12:13,14

Rakkauden Jumala

Esitämme nyt kysymyksen: ”Jos Jumala on rakkauden Jumala, kuten Raamattu kertoo, miten voimme ymmärtää hänen käskynsä Israelin lapsille tuhota vihollisensa täysin?”

Vastaus tähän kysymykseen on seuraava: Meidän on muistettava, että Israelin kansa on Jumalan liiton kansa: ”Sinua ainoastaan olen tuntenut kaikista maan sukukunnista.” (Aamos 3:2). Kanaanin luvattuun maahan vallitsi kauheat olot, kun Israel tuli ottamaan sen haltuunsa. Filistealaiset, amorilaiset ja muut, jotka olivat miehittäneet maan, olivat käytännössä villi-ihmisiä, sillä he harjoittivat kaikenlaista epäjumalanpalvontaa ja uhrasivat ihmisiä vääriä jumaliaan ja uskontoaan varten. Heidän pahuutensa ja turmeltuneisuutensa olivat saavuttaneet sellaisen tason, että Jumala, viisauudessaan ja oikeudenmukaisuudessaan, katsoi parhaaksi tuhota heidät ja asuttaa maahan kansan, joka hänen ohjeidensa mukaisesti saavuttaisi korkean sivistystason. Kun juutalaiset olivat aikeissa astua maahan, Herra vahvisti heille lakijärjestelmän ja vakuutti, että jos he eivät noudattaisi sitä, heitä rangaistaisiin. Yksi näistä oli: ”Älä tapa” (2. Moos. 20:13). Ilkeys, viha ja raivo ovat murhanhimoisen hengen ilmentymiä.

Se, että Israelin lapset ovat Jumalan valittu kansa, opetetaan hyvin selvästi Raamatussa. ”Sinua ainoaa olen tuntenut kaikista maan sukukunnista.” Katso Jeremian kirjan 13:11 sanat: ”Sillä niin kuin vyö

sidotaan vyötärön ympärille, niin minä sidon koko Israelin kansan ja koko Juudan kansan itseeni, sanoo Herra, jotta he olisivat minun kansani, minun kunniakseni, ylistyksekseni ja kunniakseni.” Hän on ”kaikkien Israelin sukukuntien Jumala” (Jeremia 31:1). ”Sinun kauttasi ... siunataan kaikki maan sukukunnat.” 1. Mooseksen kirja 28:14

Israelin naapurit kävivät jatkuvasti sotaa Israelia vastaan, ja jos Israel totteli Jumalaa, Hän auttoi heitä. Jos he eivät tottele Jumalaa, Hän antoi heidän vihollistensa voittaa. Jumala teki Israelille selväksi profeettojen kautta, että nykyinen pahuuden, vihan, sodan ja köyhyyden aika oli väliaikainen tilanne. Hänen suunnitelmansa tähtäsi kaiken sodankäynnin, vihan, epätoivon ja köyhyyden poistamiseen. Tämä tapahtuisi, kun Hänen valtakuntansa perustettaisiin.

Näemme siis, että Jumala kohteli valittua kansaansa hyvin erityisellä tavalla ja erityisten lakien ja olosuhteiden vallitessa. Muistakaamme käsky, jonka hän antoi heille: ”Älä tapa.” Kun jatkamme keskusteluamme, näemme, että Uuden testamentin Herran opetusten mukaan elämää on arvostettava eikä sitä saa vaarantaa.

UUDEN TESTAMENTIN NÄKÖKULMA SODASTA

Kun tutkimme Jumalan opetuksia Uudessa testamentissa, käy pian selväksi, että muutos on tapahtunut. Taivaallinen Isä kohtelee nyt Israelin kansaa eri tavalla, ja kaikki alkaa hänen rakkaasta

Pojastaan. Herra jätti taivaallisen kotinsa ja syntyi täydellisenä ihmisenä. ”Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan kanssa, ja Sana oli Jumala. (Joh. 1:1). ”Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, (ja me näimme hänen kirkkautensa, Isän ainoan Poikana olevan kirkkauden), täynnä armoa ja totuutta. ... Hän oli maailmassa, ja maailma on hänen kauttaan tehty, mutta maailma ei häntä tuntenut. Hän tuli omiensa luo, mutta omat eivät häntä ottaneet vastaan.” (Joh. 1:14, 10, 11). Tiedämme, että ”omansa” viittaa Israelin kansaan. He hylkäsivät hänet, ja näin täyttyi Raamatun sana: ”Hän on halveksittu ja hyljätty ihmisten keskuudessa, surun mies.” Jesaja 53:3

Kun Pilatus kysyi juutalaisilta, jotka olivat kokoontuneet Herramme oikeudenkäyntiin: ”Mitä minä sitten teen Jeesukselle, jota kutsutaan Kristukseks ? He kaikki sanoivat hänelle: Ristiinnaulitkoon hänet.” (Matteus 27:22). Kuten kertomuksen lopusta luemme, Pilatus pesi kätensä asiasta, koska ei löytänyt hänessä mitään vikaa. ”Silloin koko kansa vastasi ja sanoi: ’Hänen verensä olkoon meidän ja meidän lastemme päällä.’” Matteus 27:25

Koko palvelutyönsä ajan Herra kaipasi auttaa Israelia. ”Jerusalem, Jerusalem, sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka sinulle lähetetään; kuinka usein olisin halunnut koota sinun lapsesi yhteen, niin kuin kana kokoaa poikansa siipiensä alle, mutta sinä et ole halunnut! Katso, sinun talosi jää sinulle autioksi.” (Luukas 13:34,35). Tämä on osa Jeesuksen todistusta. Koska Israel hylkäsi Jumalan ainoan pojan, se ei saanut sitä, mitä oli kauan etsinyt. Se oli pyrkinyt

saamaan jatkuvia siunauksia ja vaurautta Jumalan johdatuksessa. ”Mitä sitten? Israel ei ole saanut sitä, mitä se etsii; ... (Kuten on kirjoitettu: Jumala on antanut heille uneliaisuuden hengen, silmät, jotta he eivät näkisi, ja korvat, jotta he eivät kuulisi;) tähän päivään asti.” Roomalaiskirje 11:7,8

Esimerkkejä, joista voimme oppia

Mainitsemme nyt jälleen Raamatun avulla, mikä oli Jumalan Vanhan testamentin aikaisen suhteen Israelin kanssa tarkoitus. ”Veljet, en halua teidän olevan tietämättömiä siitä, että kaikki isämme olivat pilven alla ja kaikki kulkivat meren läpi; ... Nämä asiat olivat meille esimerkkinä, jotta emme himoitsisi pahoja asioita, kuten hekin himoitsivat.” (1. Kor. 10:1–6). Tästä kertomuksesta saamme nämä varoitukset ja niiden myötä mahdollisuuden oppia niistä, jotta voimme tehdä parhaamme palvellaksemme Jumalaa. Luonnollinen Israel ei koskaan ollut ehdottomasti perillinen missään osassa Abrahamille annettua lupausta – ”Sinussa siunataan kaikki maan sukukunnat.” (1. Mooseksen kirja 12:3). He eivät myöskään olleet kansakuntana perillisiä lupauksen hengelliselle osalle, joka on tärkein tai pääasiallinen osa. Kun Jumala solmi liiton Israelin kanssa, sovittiin, että jos he noudattaisivat lakia, he saisivat iankaikkisen elämän. Tämä antaisi heille sitten oikeuden siunata kaikki maan sukukunnat – kaikki ihmiset.

Jumalan lupauksien perilliset

Apostoli Pietarin sanat: "Lupaus on teille ja teidän lapsillenne" (Apostolien teot 2:39), ovat täysin sopusoinnussa kaiken sen kanssa, mitä Herra on tehnyt Israelin kanssa, ja hänen liitonsa kanssa heidän kanssaan palvelijansa Abrahamin lapsina. Heillä oli vielä tämä toivo Jeesuksen aikana, kuten Paavali sanoi: "Tämä on lupaus, jonka täyttymistä meidän kaksitoista heimoamme toivovat, kun he palvelevat Jumalaa vilpittömästi yötä päivää." (Apostolien teot 26:7). Kun israelilaiset osoittautuivat kelvottomiksi tulemaan Abrahamin liiton perillisiksi, heidät katkaistiin pois, ja pakanat oksastettiin heidän tilalleen. Nämä pakanat, nyt yksilöinä, saattoivat tulla osallisiksi "oliivipuun juuresta ja rasvasta" (Roomalaiskirje 11:17). Vain ne, jotka ottivat vastaan Kristuksen, tehtiin "lupauksen mukaisiksi perillisiksi" hengellisen siemenen jäseninä. (Gal. 3:29). Tämä, kuten olemme selittäneet, johtui Israelin uskottomuudesta. "Kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on nyt tullut kulmakiveksi: ... Jumalan valtakunta otetaan teiltä pois ja annetaan kansalle, joka tuottaa oikean hedelmän." (Matteus 21:42,43). Koska Israel ei ollut valmis siihen, että Jumala käyttäisi sitä muiden kansojen siunaamiseksi, sen tyypillinen vanhurskaus lakkasi, eikä kuninkuuden lupaus enää kuulunut sille. Se "annettiin kansalle", hengelliselle Israelille, "pyhälle kansalle, omalle kansalleen". (1. Piet. 2:9). Meille kerrotaan, että tämä kansa on erillinen ja erilainen kuin kaikki muut ja että se on koottu kaikkien maan kansojen joukosta. Tähän kansaan kuuluvat sekä orjat että vapaat, sillä totisesti,

hän on kutsunut ”kansan nimeensä” (Apostolien teot 15:14). Katso myös näitä raamatunkohtia, jotka havainnollistavat tätä asiaa edelleen. ”Hänen nimeensä pakanat luottavat” (Matteus 12:21). ”Jokainen, joka nimeää Kristuksen nimen, luopukoon vääryydestä.” (2. Timoteus 2:19). ”Jos joku tahtoo seurata minua, kieltäköön itsensä, ottakoon ristinsä päivittäin ja seuratkoon minua.” (Luukas 9:23). ”Julistakaa sen ylistystä, joka on kutsunut teidät pimeydestä hänen ihmeelliseen valoonsa.” (1. Piet. 2:9). ”Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinulle elämän kruunun.” Ilm. 2:10

Väkivallan ja sodan hylkääminen

Herramme Jeesus Kristus on todellakin avain Uudessa testamentissa esitettyjen opetusten muutokseen. Jeesus torjui väkivallan ja sodankäynnin käsitteet, jotka olivat yleistyneet ja vakiintuneet maailmassa. Opetustensa ja esimerkkinsä kautta hän antoi meille keinon tuntea Isän tahto. ”Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne; niin kuin minä olen rakastanut teitä, niin rakastakaa tekin toisianne. Tästä kaikki tuntevat, että te olette minun opetuslapsiani, jos te rakastatte toisianne.” (Joh. 13:34,35). Tämä on korkeampi käsky, korkeampi laki kuin se, joka annettiin juutalaisille lain liiton alla. Me olemme Kristuksen Jeesuksen lain alaisina. Tämä Kristuksen laki on liiton laki ja rakkauden laki. Se on annettu Päämme toimesta kaikille niille, jotka ovat astuneet Kristuksen kouluun ja jotka toivovat pääsevänsä kirkon jäseniksi. Rakastaa toisiamme tarkoittaa rakastaa lähimmäisiämme,

veljiämme ja taivaallista Isäämme. Se tarkoittaa jopa aikamme ja kykyjemme antamista, kaiken uhraamista Herran palveluksessa. ”Jos te rakastatte minua, pitäkää minun käskyni.” (Joh. 14:15). Meidän on ymmärrettävä, että rakastava kuuliaisuus on Isälle mieluista, ja sen tulisi näkyä paitsi oikeudenmukaisuudessa myös rakkaudessa. Sen tulisi johtaa meidät noudattamaan ”elämän Hengen lakia”. Room. 8:2

Herramme näytti esimerkkiä; hän osoitti jokapäiväisessä elämässään, mitä hänen sydämessään todella oli. Tämä on lain todellinen noudattaminen, lain vanhurskaus, josta Paavali kirjoittaa kirjeessään roomalaisille. Haluamme kulkea Herramme jalanjäljissä ja pitää mielemme sopusoinnussa Isän Jumalan hengen kanssa. Jumala haluaa, että sydämemme aikomukset ovat oikeat ja että hallitsemme lihaa niin paljon kuin mahdollista. Haluamme antautua täysin jumalalliselle tahdolle, antaa elämämme Herralle eikä tavoitella lihan heikkouksia. Haluamme myös olla oppimiskykyisiä, oppia häneltä ja puolestaan oppia lisää Isästä. ”Isäni on opettanut minua”, hän sanoo Johanneksen evankeliumissa 8:28. ”Jos te pysytte minun sanassani, niin olette minun opetuslapsiani; ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus vapauttaa teidät.” Johanneksen evankeliumi 8:31,32

Syntiin perustuva väkivalta riehuu nyky maailmassa. Sitä esiintyy monissa muodoissa ja monissa kulttuureissa. Saatana, synnin alkuunpanija, kulkee ympäri maailmaa ”kuin karjuva leijona, ... etsien ketä

hän voisi syödä” (1. Piet. 5:8). Hän on ”tämän maailman jumala” ja ”on sokaissut niiden mielen, jotka eivät usko” (2. Kor. 4:4). Tämän vaikutuksen vuoksi väkivalta on tullut normiksi. Se voi ilmetä päivittäisinä ongelmina naapureiden kanssa, ongelmina kouluissa tai työpaikoilla ja jopa kansakuntien välisissä konflikteissa. Tiedämme, että tämä on vastoin Herramme opetuksia. Raamattu osoittaa, että Herramme hylkäsi väkivallan ja henkilökohtaisen voimankäytön riitojen ratkaisemiseksi. Matteuksen evankeliumissa 26:51–53 Jeesus nuhteli Pietaria siitä, että tämä oli vetänyt miekkansa esiin ylipapin palvelijaa vastaan, mikä johti toisen osapuolen loukkaantumiseen. Jeesus tiesi, että hänen oli annettava itsensä heidän käsiinsä vapaaehtoisesti. Hän sanoi opetuslapsilleen: ”Pane miekka takaisin tuppeen.”

Emme kuule enää koskaan, että opetuslapset olisivat käyttäneet voimaa tai väkivaltaa Herran palveluksessa. Hän olisi voinut kutsua apuun ”enkeliä legioonia”, mutta hän ei tehnyt niin. Hän ei ollut halukas käyttämään jumalallista voimaa oman mukavuutensa vuoksi. Jeesus ei koskaan rukoillut vapautusta vaikeuksistaan, vaan kesti ne iloisesti osana uhraustaan. Meidänkin tulisi tehdä samoin omassa elämässämme. Meidän tulisi syrjäyttää oma tahtomme ja toteuttaa Jumalan tahtoa hinnalla millä hyvänsä. ”Olkaa sellaisia, kuin Kristus Jeesus oli.” Filippiläiskirje 2:5

Uusi asenne vihollisia kohtaan

Herramme saarnasi myös uudesta asenteesta vihollisiamme kohtaan. ”Minä sanon teille: Rakastakaa vihollisianne, siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat, ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä halveksivat ja vainoavat.” (Matteus 5:44). Voimme aluksi sanoa, että tämä on korkea standardi, jota on vaikea noudattaa, ja olemme oikeassa. Tällainen rakkaus menee pidemmälle kuin lähimmäisen rakastaminen. On sanottu, että on helppo rakastaa niitä, jotka rakastavat meitä. Mutta vihollistemme rakastaminen vaatii, että meillä on suuri sydän, kuten sanonta kuuluu, ja että olemme anteliaita heitä kohtaan. Se edellyttää sydämen tilaa, joka on niin täynnä rakkautta, ettei edes vihollinen voi herättää sydämessämme pahoja aikeita. Tällaisessa sydämessä ei olisi tilaa kostolle tai vihalle. Se ei tarkoita, että pidämme pahasta tai epäoikeudenmukaisuudesta tai että olisimme osallisina niissä. Vastustamme niitä, jotka sortavat heikkoja ja avuttomia. Nykymaailman ajattelutapa sisältää muiden vahingoittamisen itsensä pelastamiseksi ja itsekkäiden etujen ajamiseksi. Meidän tulee ”vihata paha ja rakastaa hyvää”. (Aamos 5:15). Herran uskollisille seuraajille tämä on kaikki erittäin tärkeää. Tämä on esimerkki uskomme toteuttamisesta käytännössä. Se on tapa osoittaa, että ”rakastat” Herraa koko sydämestäsi. (Matteus 22:37). Muistamme myös, että ne, jotka tekevät syntiä ja paha Jumalan silmissä, saavat palkkansa. 1. Korinttolaiskirje 3:8

Elämän periaatteet

Herramme Jeesus opetti meille elämän periaatteita, joita leimasivat sävyisyys ja rauhanrakentaminen. ”Autuaat ovat hengellisesti köyhät: ... Autuaat ovat ne, jotka surra: ... Autuaat ovat sävyiset: ... Autuaat ovat ne, jotka janoavat ja janoavat vanhurskautta: ... Autuaat ovat armeliaat: ... Autuaat ovat puhtaat sydämeistä, sillä he saavat nähdä Jumalan. Autuaat ovat rauhantekijät, sillä heidät kutsutaan Jumalan lapsiksi.” (Matteus 5:1-12). Herramme lausui nämä sanat Vuorisaarnaassaan opettaakseen opetuslapsiaan ja sitä kautta myös meitä. Meidän tulee olla alistuvia Hänen tahtonsa edessä ja oppimiskykyisiä. Hän haluaa meidän harjoittavan itsehillintää, olevan lempeitä, emmekä helposti provosoituja tai ärtyneitä. Hän haluaa meidän harjoittavan laupeutta ja todellista anteeksiantoa muiden epäystävällisiä tekoja kohtaan. Meillä ei aina ole täydellistä käytöstä, mutta meidän on oltava täydellisessä aikomuksessa. Meidän tulisi olla rauhantekijöitä, rauhan ystäviä ja tarttua tilaisuuksiin auttaa muita. Herran kansan on tunnettava myötätuntoa kaikkia kohtaan eikä liityttävä kenenkään puolelle tässä sotivassa maailmassa.

Sydämen puhtaus Jumalaa kohtaan ilmenee rauhallisina toiveina ja pyrkimyksinä edistää rauhaa muissa. Tämä pätee erityisesti tähän aikaan, jota elämme, nykyisessä pahassa maailmassa. On totta, että pimeys vihaa valoa, ja vanhurskauden viholliset vihaavat ja vainoavat niitä, jotka haluavat elää Isälle mieluista elämää. Herra etsii niitä, jotka ovat niin

uskollisia vanhurskauden periaatteille, että he toteuttavat niitä. Tämä on tehtävä jopa vihollisia kohtaan, kun he vainoavat heitä. ”Autuaat olette, kun ihmiset herjaavat teitä ja vainoavat teitä ja sanovat teistä kaikenlaista pahaä valhetta minun tähteni. Iloitkaa, ... sillä suuri on palkkanne taivaassa.” (Matteus 5:11,12). Luemme myös 1. Pietarin kirjeen 4:16:sta: ”Jos joku kärsii kristittynä, älköön hän häpeäkö, vaan kunnioittakoon Jumalaa.” Herramme antaa meille lisävarmuutta sanoessaan: ”Maailmassa teillä on ahdistusta, mutta olkaa rohkeita: minä olen voittanut maailman.” Joh. 16:33

UUDEN TESTAMENTIN OPETUSTEN VASTUUT

Meidän on oltava vaeltajia ja muukalaisia maan päällä. Tämä tarkoittaa, että olemme vastuussa Jumalan laeista, emme ihmisten. Katsokaa kehotusta, joka meille annetaan tästä asiasta. ”Te olette valittu sukupolvi, kuninkaallinen papisto, pyhä kansa, omaperäinen kansa, jotta julistaisitte sen ylistystä, joka on kutsunut teidät pimeydestä ihmeelliseen valoosa: ... Rakkaat ystävät, pyydän teitä vieraiden ja vaeltajien tavoin pidättäytymään lihallisista himoista, jotka sotivat sielua vastaan, ja elämään rehellisesti.” (1. Piet. 2:9–11). Meidän on toteltava ihmisten lakeja, kun ne eivät ole ristiriidassa Jumalan lakien kanssa.

Me kaikki tiedämme, että taivaallinen Isä pitää tottelevaisuutta hänen tahtoonsa erittäin tärkeänä asiana. Tämä on osoitettu meille kaikissa opetuksissa, jotka on annettu meille Israelin kansasta. Myös meidän

Herramme opetti meille tästä, kun hän sanoi: ”Antakaa siis keisarille se, mikä keisarille kuuluu, ja Jumalalle se, mikä Jumalalle kuuluu.” (Matteus 22:21).

Raamatuntutkijoiden väite on, että heidän kansalaisuutensa on taivaassa ja että tottelemalla taivaallista Herraa he luopuvat suurel lla tottelemasta maallisia kuninkaita – hallituksia. Ulkomaalaisilta tai muukalaisilta ei vaadita minkäänlaista uskollisuuden valaa maalliselle hallitukselle, ja Raamatun tutkijat vastustavat sitä, ei siksi, että he vastustaisivat lakia ja järjestystä tai eivät haluaisi elää sen hallituksen sääntöjen mukaan, jonka alaisuudessa he elävät, vaan siksi, että he ovat jo vannoneet uskollisuutta korkeammalle vallalle – taivaalliselle Herralle. Heille Hänen sanansa, käskynsä jne. ovat ensisijaisia – Rakkaat ystävät, pyydän teitä. Meidän on oltava tottelevaisia lakeja kohtaan, voimme hakea suojelua lakien nojalla, mutta meitä ei pakoteta taistelemaan kuningastamme vastaan. Meitä kehoitetaan ”alstumaan jokaiseen säädökseen” (1. Piet. 2:13), paitsi silloin, kun se rikkoisi omatuntoamme ja Jumalan lakeja. Apostoli Paavali viittaa oikeudenmukaisuuteen syynä kunnioituksen, arvostuksen ja palvelun osoittamiseen sille, jolle kunnia kuuluu.

Meidän tulisi luottaa siihen, että taivaallinen Isä toteuttaa kaiken suunnitelmiansa ja tarkoituksensa mukaisesti. Hän tarkkailee erityisesti sitä, kuinka noudatamme opetuksia, jotka hänen rakas Poikansa on meille ilmoittanut, ja tämä näkyy jokapäiväisessä elämässämme. ”[Tuon päivän] tuli koettelee jokaisen ihmisen työtä, millaista se on.” (1. Kor. 8:13). Tämä

”tuli” paljastaa, millaisen luonteen olemme kehittäneet elämämme aikana. Uskomme tulisi perustua Jumalan kallisarvoisiin lupauksiin, jotka, kuten meille on kerrottu, ovat kultaa, hopeaa ja kallisarvoisia kiviä. Emme saa rakentaa väärin muilla materiaaleilla, jotka eivät kestä tätä tulikokeita. Apostoli kertoo meille, että kaikki, mikä on rakennettu maallisten menetelmien ja perinteiden mukaan, tuhoutuu. Taivaallinen Isä sallii kaikkien kansakuntien pettää itseään luulemaan, että ne voivat ratkaista kaikki maailman ongelmat. Olemme nähneet, että rauha ei ole koskaan ollut pitkäkestoista, vaan uusia konflikteja syntyy yhtäkkiä. Nämä väkivallan ja sodan tapahtumat auttavat valmistamaan ihmiskunnan maailmaa Jumalan ikuisen rauhan valtakuntaa varten. Näemme tämän nykyisen pahan maailman olosuhteista, että ihmiskunta on kaukana Kristuksen hengestä. ”Jos jollakin ei ole Kristuksen Henkeä, hän ei kuulu Kristukseen.” (Roomalaiskirje 8:9). Meidän tulisi ymmärtää, että tämä on erittäin tärkeä periaate.

Herran kansan tulee muistaa erityiset ohjeet, jotka heidän mestarinsa antoi heille rauhantekijöiksi. Jatkakaamme siis: ”Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhyteen, jota ilman kukaan ei näe Herraa.” Heprealaiskirje 12:14

LOPPUPÄÄTELMÄT

Uusi testamentti opettaa, että Jeesus torjui väkivallan ja sodan. Hän opetti meille esimerkillään ja antamalla käskyn ”rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, koko sydäimestäsi” sekä ”rakasta lähimmäistäsi niin kuin

itseäsi” (Matteus 22:37–39). Tämä uusi asenne vihollisiamme kohtaan hylkää voimankäytön ja tappamisen. Tällainen luonne perustuu rakkauden ja rauhanrakentamisen periaatteisiin.

Pian täyttyy Raamatun ennustus, jonka Daavid profetoi: ”Hän lopettaa sodat” (Psalmi 46:9). Menetelmä tämän toteuttamiseksi paljastetaan Miikan kirjassa 4:3: ”He taovat miekkansa auroiksi ja keihäänsä viiniköynnösten karsimiskirveiksi; kansa ei enää nosta miekkaa kansaa vastaan, eikä he enää opi sotaa.” Kaikki maan asukkaat tulevat jonain päivänä tuntemaan ikuisen rauhan ja voivat sitten elää sopusoinnussa palautetulla, täydellisellä maalla ikuisesti.

Uskonnollisella aseistakieltäytymisellä sodasta missä tahansa muodossa on varmasti vahva raamatullinen perusta. Aseistakieltäytyjänä toimiminen on henkilökohtainen asia, jonka tulisi perustua henkilökohtaiseen tutkimukseen ja rukoukseen. Taivaallinen Isä opastakoon ja johdatkoon sinua, kun pohdit tätä hyvin vakavaa asiaa elämässäsi. Luota häneen kaikessa, sillä hän ”ei koskaan jätä sinua eikä hylkää sinua”. Heparalaiskirje 13:5